

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 102/2023
23.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације, Сектор за ванредне ситуације са седиштем у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2158/22 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној 23.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2158/22 од 13.07.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2158/22 од 13.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 599/19 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу по основу неисплаћене увећане зараде по основу дежурства ван радног времена – приправности за период од 25.01.2016. године до 25.02.2019. године, исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости па до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.371,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када наступе услове за извршење па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2158/22 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 599/19 од 22.02.2022. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. У ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане зараде – додатка на плату, по основу дежурства ван радног времена (приправност). О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом. Приправност је посебан облик рада ван радног времена у коме запослени мора бити стално доступан, да би, ако настане потреба, извршио неодложну интервенцију, а што у знатној мери ограничава слободу кретања запосленог, те се за овај статус запосленима додељује одређена надокнада, јер такав запослени у сваком моменту може бити позван на рад, а дежурство ван радног времена врши се искључиво у циљу обављања посла.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници је поднета 25.02.2019. године, а преиначена 26.10.2021. године увећањем тужбеног захтева на износ од 173.526,14 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новачно потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (1 евро=117,5783 динара), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић